

Tilfældet, idet vi kun kan tænke os at afstaa enten St. Jan eller St. Thomas. Derved svækkes dog, mener Udenrigsministeren, den oprindelige Grund til Modstanden mod Overdragelsen, og han havde ikke ventet, at Salgsmodstanderne havde stillet sig paa dette Standpunkt. Jeg kan ikke se andet, end at vi fremdeles helt staa paa vort principielle Standpunkt; men vi maa naturligvis bøje os for den Kendsgerning, at Salgsvennerne har faaet Flertal. Selvfølgelig kan vi fremdeles staa paa vort Standpunkt og agter ogsaa at gøre det og at stemme derefter, men jeg finder dog, at dette er ganske i Overensstemmelse med den Tilstand, der foreligger efter Folkeafstemningen, ved hvilken Stemningen i al Almindelighed forekommer mig at have været en saadan, at dette Forslag er et godt Udtryk for de Opfattelser, der da kom frem. Derfor synes jeg, at man navnlig i den alvorlige Tid, hvori vi lever, bør tage sig Tid til at underkaste dette Forslag en omhyggelig Overvejelse. Udenrigsministeren antog ganske vist, at Amerika kunde ønske baade St. Thomas og St. Jan, men det kunde dog gaa an at spørge om det, og efter min Mening vilde vor Besiddelse af St. Jan ikke betyde det samme som, hvis Øen kom i en Stormagts Besiddelse. Vi paatænker jo neppe at lave Batterier derovre og kan selvfølgelig ogsaa love ikke nogen Sinde at gøre det.

Jeg tror altsaa og vilde ønske, at der var en Udvej her, og jeg synes, at det vilde være trist, om den ikke blev prøvet. Den højtærede Udenrigsminister siger, at hvis vi nu spørger Amerika derom, vil det give et almindeligt Indtryk af Vaklen og Ubeslutsomhed, og det taler for Salg. Dertil vil jeg svare, at det almindelige Indtryk af Folkeafstemningen utvivlsomt er, at det er en meget stor Del af det danske Folk smerteligt at skulle gaa med til en Afstaaelse af disse Øer. Jeg tror ogsaa, at Stormagter, der forstaaer vor vanskelige Stilling, vil kunne indse, at der under disse Forhold maa tages Hensyn netop til denne Følelse, saaledes at den Uenighed, der har været paa dette meget væsentlige Punkt, blev bilagt.

N. Neergaard: Efter min Opfattelse af Forholdene, og efter hvad jeg har erfaret om dette, er det min Tro, at man fra Amerikas Side nu ligesom tidligere tænker sig St. Jan og Farvandet mellem St. Jan og St. Thomas draget ind i de maritime Anlæg, der er Tale om at foretage derovre. Jeg nærer derfor ingen som helst Tro til, at

man vil kunne faa Amerika til at opgive Erhvervelsen af de to Øer, der nu er sluttet Traktat om. Der vil saa kun blive St. Croix tilbage, men efter Motiveringen af Forslaget formoder jeg, at man fra Forslagsstillernes Side ikke vil anse det for nogen antagelig Løsning, at vi afstaa St. Thomas og St. Jan og beholder St. Croix med alle de store Vanskeligheder, der findes der.

Men alt dette er dog, forekommer det mig, ganske underordnet overfor den Erklæring, vi nu har hørt fra den samlede Regering. Sagen har været overvejet i den samlede Regering, hvori alle Partier er repræsenterede, og der har været Enighed indenfor Regeringen om, at man ikke vilde genoptage Underhandlingerne paa det foreslaaede Grundlag. Dermed forekommer det mig, at Muligheden for, at dette Grundlag kunde tjene til at modificere Salgstraktaten, er forsvundet, og at en Afstemning for Dagsordenen vilde sige det samme som en Forkastelse af Konventionen. Jeg kan derfor kun anbefale mine Partifæller at stemme mod den foreslaaede Dagsorden.

Johs. Fog-Petersen: Idet jeg henholder mig til den højtærede Udenrigsministers Udtalelser og de Udtalelser, der er fremsatte af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), skal jeg paa det radikale Venstres Vegne anbefale at stemme mod den foreslaaede Dagsorden, som jeg maa finde i enhver Henseende utilfredsstillende.

Vanggaard: Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) i sin Argumentation mod vor Paastand paa Overgang til Dagsordenen lagde Hovedvægten paa, at den samlede Regering ikke havde ønsket at gaa med dertil. Jeg mener, at i en saa vigtig Sag som denne, der drejer sig om Landafstaaelse, kunde der dog, da Tanken nu er fremført og debatteret her, maaske nok være Grund for den samlede Regering til paa ny at overveje den, og jeg finder ikke, at det, at den samlede Regering har indtaget denne Stilling, skulde være nogen Grund til, at vort Forslag ikke kunde tages alvorligt eller sættes under Debat og tages op til Overvejelse. De Grunde, vi har anført for vort Forslags Berettigelse, forekommer mig saa forsvarlige, at de vil sænke sig dybt i mange danske Sind; det er jeg sikker paa; og derfor haaber jeg, at Regeringen og de, der vil sælge Øerne, vil overveje Forslaget en Gang endnu.